

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[CollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.](#)[CollectionBoite_023-26-chem | Démosthène et \[... ?\]](#)
[Item\[Declamatio amatoria - suite\]](#)

[Declamatio amatoria - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0972

SourceBoite_023-26-chem | Démosthène et [... ?]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).
Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

ἐπιτηδευμάτων αἰρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμά-
 ζειν. Ἐν οἷς ἅμα κρίνων αὐτὸς κριθήσεται προσδόκα
 παρὰ πᾶσι, καὶ τὸν οὕτως ἐγκωμιάσαντά σ' ἐτοίμως,
 10 ἐν ἀγωνίᾳ γενήσεται τῆς σῆς δοκιμασίας. (51) Δι'
 ἃ δεῖ σὲ τῶν ἐπαίνων ἄξιον εἶναι δόξαντα καὶ τῆς
 σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον εἶναι. οὐχ οὕτω δ' ἂν σε προ-
 θύμους ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν παρεκάλουν, εἰ μὴ τῆς μὲν
 15 εὐνοίας τῆς ἐμῆς τοῦτον ἂν σοὶ κάλλιστον ἔρανον εἰς-
 νεγκεῖν ὤμην, τὴν δὲ πόλιν εὐρώην διὰ μὲν ἀπορίαν
 τῶν καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν τοῖς τυχοῦσι πολλάκις
 χρωμένῃν, διὰ δὲ τὰς τούτων ἁμαρτίας αὐτὴν ταῖς
 20 μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτουσιν. (52) Ἰν' οὖν ἡ
 μὲν τῆς σῆς ἀρετῆς, σὺ δὲ τῶν παρὰ ταύτης τιμῶν
 ἀπολαύσης, προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην. καὶ
 γὰρ οὐδ' ἐπὶ σοὶ νομίζω γενήσεται ζῆν ὥς ἐτυχεν,
 ἀλλὰ προστάζειν σοὶ τὴν πόλιν τῶν αὐτῆς τι διοικεῖν,
 καὶ ὅσω τὴν φύσιν ἐπιφανεστέραν ἔχεις, τοσούτω μει-
 25 ζόνων ἀξιώσεις καὶ ἔχοντες βουλήσασθαι πεῖράν σου
 λαμβάνειν. Καλὸν οὖν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην,
 ἵνα μὴ τότε πλημμελῆς.
 53. Τὸ μὲν οὖν ἐμὸν ἦν ἔργον εἰπεῖν ἃ σοὶ συμφέ-
 ρειν ἡγοῦμαι πεπραχθαι, σὸν δὲ βουλευσασθαι περὶ
 αὐτῶν. προσήκει δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ζητούντας οἰ-
 1418 κείως πρὸς σὲ διακεῖσθαι μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ
 διατριβὰς ἀγαπᾶν, μηδ' ἐπὶ ταύτας προκαλεῖσθαι, ἀλλὰ
 φιλοπονεῖν καὶ σκοπεῖν ὅπως τὸν σὸν βίον ὥς λαμπρό-
 τaton καταστήσουσιν. αὐτοὶ τε γὰρ οὕτως ἂν μάλιστα
 5 ἐπαινοῖντο, καὶ σοὶ πλείστον ἀγαθῶν αἴτιοι γένοιοντο.
 (57) Μέμφομαι μὲν οὖν οὐδὲ νῦν οὐδένα τῶν σοὶ πλη-
 σιζόντων. καὶ γὰρ μοι δοκεῖ τῆς ἄλλης εὐτυχίας τῆς
 σῆς καὶ τοῦθ' ἐν εἶναι, τὸ μηδενὸς φαύλου τυχεῖν ἔρα-
 10 στοῦ, ἀλλ' οὐς ἂν τις ἐλοιτο, βουλόμενος φίλους ἐκ τῶν
 ἡλικιωτῶν ἐκλέγεσθαι. παραινῶ μέντοι σοὶ φιλοφρονεῖ-
 σθαι μὲν πρὸς ἅπαντας τούτους καὶ ἔχειν ἡδέως, πείθε-
 σθαι δὲ τοῖς πλείστον νοῦν ἔχουσιν αὐτῶν, ἵνα καὶ τού-
 τοις αὐτοῖς ἔτι σπουδαιότερος δοκῆς εἶναι καὶ τοῖς
 ἄλλοις πολίταις. Εὐτύχει.

ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ.

I.

Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος προὔτιθετο,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν· ἐπισχὼν ἂν, ἕως οἱ πλεῖ-
 5 στοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφάναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε
 τι μοι τῶν ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἦγον, εἰ δὲ μὴ, τότε
 ἂν καὶ αὐτὸς ἐπειρώμην ἃ γινώσκω λέγειν. Ἐπειδὴ
 δ' ὑπὲρ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον, περὶ
 τούτων νυνὶ σκοπεῖτε· ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς
 10 εἰλεῖ καλῶς τὰ πράγματα· οὐδὲν ἂν ἔδει συμβουλευεῖν.
 1419 Ἐπειδὴ δ', ὥς ἅπαντες ὁρᾷτε, ἔχει δυσκολίαν· ὥς ἐκ
 τοιούτων πειράσσομαι συμβουλευεῖν ἃ κράτιστ' εἶναι

ostendere, studiorum delectum, totius nostri ingenii speci-
 men præbere. De quibus dum judicas, apud omnes simul
 de te ipso fieri iudicium expecta, et mihi, qui te ita liben-
 ter landarim, de eo, quod tibi probatum elegeris, certamen
 et periculum esse sustinendum. (54) Quas ob res, quum
 talis esse visus sis, te laudibus dignum esse et mihi tui
 amorem fraudi non esse oportet. neque vero te ita prompte
 ad philosophiam adhortarer, nisi hoc mutuum officium
 amicitia nostra maxime dignum me tibi conferre arbitrarer,
 et rempublicam viderem, dum penuria bonorum virorum
 quibusvis mandatur, ob horum peccata maximis calamita-
 tibus affici. (55) Ut igitur et ipsa tua virtute et debitis huic
 honoribus tu perfruaris, studiosius te sum hortatus. neque
 enim penes te futurum esse, ut privatam vitam agas, sed
 tibi publicum aliquod munus mandatum iri puto, et quo
 major est ingenii tui præstantia, eo tibi majores dignitates
 obventuras, eoque maturius tui periculum factum iri. Ex-
 pedit igitur ita esse animo præparatum, ut tunc nihil de-
 linquas.

56. Mei itaque officii erat explicare quæ a te fieri utiliter
 existimem, tui est de iis deliberare. decet autem etiam ce-
 teros, qui tuam familiaritatem expetunt, non leves volupta-
 tes atque colloquia levia magni facere, neque ad ea te provo-
 care, sed elaborare studioseque cogitare de vita tua quam
 illustrissima efficienda. sic enim et ipsi maximas laudes
 assequuntur et in te maxima beneficia conferent. (57)
 Ac tuorum sodalium nunc etiam neminem reprehendo. nam
 in reliquæ felicitatis tuæ parte et hoc esse videtur, quod in
 nullum pravum incideris amatorem, sed tales quales quis
 sibi elegerit, qui ex æqualibus eligere amicos velit. suadeo
 autem, ut te erga omnes illos comem præbeas et facilem,
 sed eorum prudentissimis obsequaris, ut et ab his ipsis et
 a reliquis civibus etiam melior judicaris. Vale.

EXORDIA CONCIONUM.

I.

Si de novo quopiam negotio indicta concio esset, Athe-
 nienses; continuissem me, dum maxima pars eorum, qui
 dicere solent, sententias dixisset. quorum si quæ mihi pla-
 cuissent, quievissem. sin minus; tum et ipse, quæ sentio,
 dicere conatus essem. Sed quia, quibus de rebus isti sæpe
 antea verba fecerunt, de illis nunc deliberatis; arbitror
 me, quamvis primus surrexerim, tamen videri merito di-
 cere post istos. Quod si præclarus rerum status esset;
 consultare supervacaneum foret. quum vero, ut universi
 videtis, multum in iis difficultatis insit; ut in tali rerum statu
 dare consilium, quod mihi rectissimum videbitur, conabor.

BnF
MSS

